

Wie was Johannes de Doper?

De Evangelie lezing van vandaag komt uit Lucas hoofdstuk 1. De lezing gaat over de geboorte van Johannes de Doper door wie worden het Oude en het Nieuwe Testament met elkaar verbonden.

Het begint allemaal in de tempel

Zacharias hoorde bij '**Abia**', één van de vierentwintig priesterafdelingen en was volgens het lot aangewezen om dit keer het reukoffer in het heilige van de tempel te brengen.

De naam Zacharia betekent: '**De Heer gedenkt**'. Wel heel toepasselijk, dat de Heer nu Zijn belofte gedenkt en de geboorte van Johannes aankondigt.

Terwijl de priester bij het reukofferaltaar stond en het volk buiten, in gebed, wachtte op de priesterlijke zegen. Wel heel treffend dat tijdens deze momenten van gebed, Gods Geest uitgestort werd. Wat is het gebed belangrijk!

Uw gebed is verhoord

Lange tijd hebben Zacharias en Elisabeth voor een kind gebeden.

Wat was het in die tijd een schande om kinderloos te zijn. Zacharias en Elisabeth waren nu oud geworden en waarschijnlijk hadden ze het gebed nu ook wel vergeten. Menselijk gesproken waren alle kansen verkeken en was er geen hoop meer. Maar juist dat is vaak het moment dat God ingrijpt! "Zacharias, **uw gebed is verhoord, uw vrouw Elisabeth zal een kind baren**",

De engel legt Zacharias uit met welk doel Johannes geboren zal worden. Zacharias wil zekerheid en vraagt de engel: "**Waarom zal ik dit weten**", met andere woorden: "**Bewijs het eens.**" Zacharias voegt eraan toe: "**Want ik ben een oud man**", waarop de engel hem antwoordde met: "**Ik ben Gabriël.**"

We moeten in het geloof niet naar onszelf kijken en naar onze onmogelijkheden, maar naar Hem en Zijn almacht. Toen de 'stem in de woestijn' aangekondigd werd, moest Zacharias

zwijgen. Het Oudtestamentische priesterschap moest zwijgen voor het hemelse priesterschap. Omdat Zacharias niet geloofde, moest hij zwijgen. Ongeloof leidt altijd tot zwijgen.

Zwijgend heeft hij de zegen aan het volk mogen geven,
zwijgend heeft hij de blijde boodschap aan Elisabeth doorgegeven,
zwijgend heeft hij gezien hoe Elisabeth zwanger was,
zwijgend heeft hij de ontmoeting tussen Elisabeth en Maria gadeslagen.
Wat vreselijk voor Zacharias om zijn blijdschap niet te kunnen uiten. Pas toen hij aan God gehoorzaam werd en de naam Johannes op een schrijfbord schreef werd zijn tong losgemaakt en kon hij God groot maken.

De geschiedenis van Johannes kan men in drie levensfases verdelen:

1. Zijn leven in de woestijn (Matteüs 3:1-6 en Lucas 1:80)

De Heer God had een bijzonder plan met Johannes. Hij werd op de juiste tijd, op de juiste plek en onder de juiste omstandigheden geboren. Vanaf de moederschoot was Johannes toegewijd aan de Heer. Zelfs al in de moederschoot verblijdde hij zich over de Heer Jezus. De engel kondigde aan dat Johannes '**groot voor de Heer**' zou zijn en van de schoot van zijn moeder af met de Heilige Geest vervuld zou zijn. Hij zou het volk Israël moeten voorbereiden op de komst van de Messias.

In Lucas 1:80 lezen we dat Johannes tot op de dag waarop hij met zijn dienst begon in de woestijn verbleef.

Juist in de woestijn werd Johannes gevormd tot de man die de Heer in Zijn dienst kon gebruiken. Zo vraagt de Heer Jezus in Matteüs 11:7 aan de mensen, hoe ze Johannes gezien hebben: **"Als een riet, door de wind bewogen, of als iemand gekleed in weelderige kleding?"** Nee, Johannes bewoog niet met alle winden mee, hij leek meer op een robuuste ceder! Het was een eerlijk mens, die zich niet anders voordeed dan hij was. Hij was een eenvoudig, eerlijk en nederig mens, meer dan een

profeet, zoals de Heer Jezus over hem sprak: De grootste onder alle mensenkinderen!

2. Zijn dienst bij de Jordaan (Matteüs 3:1-17)

Toen hij waarschijnlijk dertig jaar geworden was, trok hij naar de Jordaan, tegenover Jericho.

We lezen dat geheel Jeruzalem, Judea en de gehele Jordaanstreek naar hem uitliep om zich door hem te laten dopen. Wat een vrucht op zijn werk! Ze kwamen allemaal naar Johannes en werden onder belijdenis van hun zonden gedoopt. Wat zal Johannes veel gehoord hebben, maar wat mooi dat de zonden in het water begraven werden. Toen Johannes waarschijnlijk zo'n zes maanden aan het prediken en aan het dopen was, kwam de Heer Jezus naar Johannes om zich door hem te laten dopen. Johannes werd hierdoor in verlegenheid gebracht, sputterde tegen en zei, dat het veel meer gepast zou zijn wanneer hij door Hem gedoopt zou worden.

Maar dan komt toch het mooiste moment in zijn leven, hij doopte de Heer Jezus in hetzelfde water, tussen dezelfde mensen, op dezelfde manier, waarmee de Heiland duidelijk wilde maken dat Hij gekomen is om aan de mensen gelijk te worden. Er was echter één verschil, Hij had geen zonden te belijden, want Hij was zonder zonden. Direct na Zijn doop opende de hemel zich en kwam de Heilige Geest als een duif uit de hemel en sprak de Heer God: **“Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.”** Voor Johannes een moment om nooit meer te vergeten.

3. Zijn verblijf in de gevangenis (Matteüs 11:2-15)

Christus verschijnt, Johannes verdwijnt. Hij moet wassen, ik moet minder worden. Dat valt niet mee. Het leidde voor Johannes tot grote vertwijfeling, zo zelfs dat hij zijn discipelen naar Jezus zond met de vraag: **“Bent U het die wij verwachtten?”** Hij hoorde van de werken van de Christus op

aarde, maar waarom was er in zijn gevangenis geen licht? Waarom liet de Heer Jezus hem links liggen? Waarom was er geen bevrijding voor hem? Wat een vertwijfeling. Had Johannes, die Hem in alles altijd gehoorzaam was geweest en Hem zijn leven lang had gediend, dit nu verdiend? Wat een beproeving voor Johannes. Waarom kwam Jezus niet even langs om hem te bemoedigen? Hij zond de discipelen van Johannes terug met de boodschap: **'Blinden worden ziende en lammen wandelen, melaatsen worden gereinigd en doven horen en doden worden opgewekt en armen ontvangen het evangelie.'**

Dit woord uit Jesaja 61 moest Johannes wel kennen. Dit ging over het Messiaanse rijk, dus Hij moest inderdaad de Messias zijn. Toen hij dit begreep, was het goed voor Johannes. Zijn leven heeft immers in dienst gestaan van de Messias! Johannes had Christus beleden, nu zou de Heer Jezus Johannes belijden. Het gaat er niet om of we groot zijn voor mensen, maar voor God.